

ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΥΦΑΛΜΥΡΩΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΚΑΡΣΤΙΚΟΥΣ ΥΔΡΟΦΟΡΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΒΕΣΤΟΛΙΘΩΝ ΤΗΣ ΒΑ. ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

K. Καντάς*

ΠΕΡΙΔΙΑΨΗ

Κατά τη διάρκεια υδρογεωλογικών ερευνών στο Αργολικό πεδίο διερευνήσαμε τα φαινόμενα υφαλμύρωσης των υδροφόρων οριζόντων στους πλειο-πλειστοκαλυψικούς σχηματισμούς και στους πέριξ του πεδίου μεσοζωϊκούς ασβεστολίθους, επεκτείνοντας την έρευνα γενικά στην ΒΑ. Αργολίδα μέχρι το Σαρωνικό κόλπο. Μετά από μελέτη των στοιχείων γεωτρήσεων στις ανωτέρω περιοχές και των χημικών αναλύσεων των νερών από τις γετοτήσεις αυτές, διαπιστώθηκε ότι η υφαλμύρωση στις κοιλάδες Αμυγδαλίτσας - Μηδέας και Ποσσύμνας δεν υφίσταται σε όλες τις κατηγορίες των ασβεστολίθων, έστω και εάν έχουν προχωρήσει και βούσκονται σε αρνητικά υψόμετρα όλες οι γεωτήσεις, αλλά παρουσιάζεται εκλεκτικά στους κατώτερους ορίζοντες από ασβεστολίθους της σεράρας Τραπεζώνας (Λιασίου - Δογγερίου). Η υφαλμύρωση αυτή προέρχεται από το Σαρωνικό κόλπο από απόσταση 27,5 km και αυξάνεται μετά από αντλήσεις νερού από γεωτήσεις με βάθη σε αρνητικά υψόμετρα, οι οποίες προκάλεσαν δυναμικές στάθμες σε αρνητικά υψόμετρα.

HYDROGEOLOGICAL EXPLANATION OF SALT-WATER INTRUSION IN CARSTIC AQUIFERS IN THE NE. ARGOLIS LIMESTONES (PELOPONNESUS, GREECE).

ABSTRACT by Constantin Cantas*

During hydrogeological investigations in Argolis plain, salt-water encroachment in water-bearing plio-pleistocene series and surrounding mesozoic limestones has been observed. The investigation was extended towards NE. (Saronic Gulf). The evaluation of several well data and chemical components of the subsurface water proved that salt-water encroachment in the Amygdalitsa-Midea and Prosymna valleys is not extended in all kinds of limestones - though water tables are below sea level - but selectively limited to the lower part of the Trapezona-limestones (Lias-Dogger). The salt water encroachment derives from the Saronic Gulf, from a distance of 27,5 km, and increases after pumping in wells with a depth below sea-leve.

Γενικά:

Στα πλαίσια των υδρογεωλογικών ερευνών μας στην Αργολίδα διαπιστώσαμε ιδιάζοντα φαινόμενα υφαλμύρωσης των υπογείων υδροφόρων οριζόντων στον τομέα της υψηλής ζώνης του ΒΑ Αργολικού πεδίου και της συνεχόμενης ορεινής μάζας Τοαπεζώνας-Προσύμνας.

Η περιοχή των φαινούμενων αυτών εντοπίζεται στην κοιλάδα Αμυγδαλίτσας-Μάνεση-Μηδέα και στη γειτονική κοιλάδα Προσύμνας

* Geologist, Land Reclamation Service (V.E.P.)
21, Zaimi str. - Gr-261.10 Patras

και οριοθετείται μεταξύ των χωριών Προσύμνα - Χώνικα - Ανυφή-Πουλακίδα - Αμοριανός - Μηδέα - Αμυγδαλίτσα.

Γεωλογικά δεδομένα: Επειδή η γεωλογία των ερευνουμένων κοιλάδων συνδέεται με την ευρύτερη περιοχή της ΒΑ. Αργολίδας θα αναφερθεί και αυτής η γενική γεωλογική δομή [3], [11], [12]. Τις ως άνω κοιλάδες δημούν οι κατωτέρω στρωματογραφικές σειρές και πετρογραφικές ενότητες:

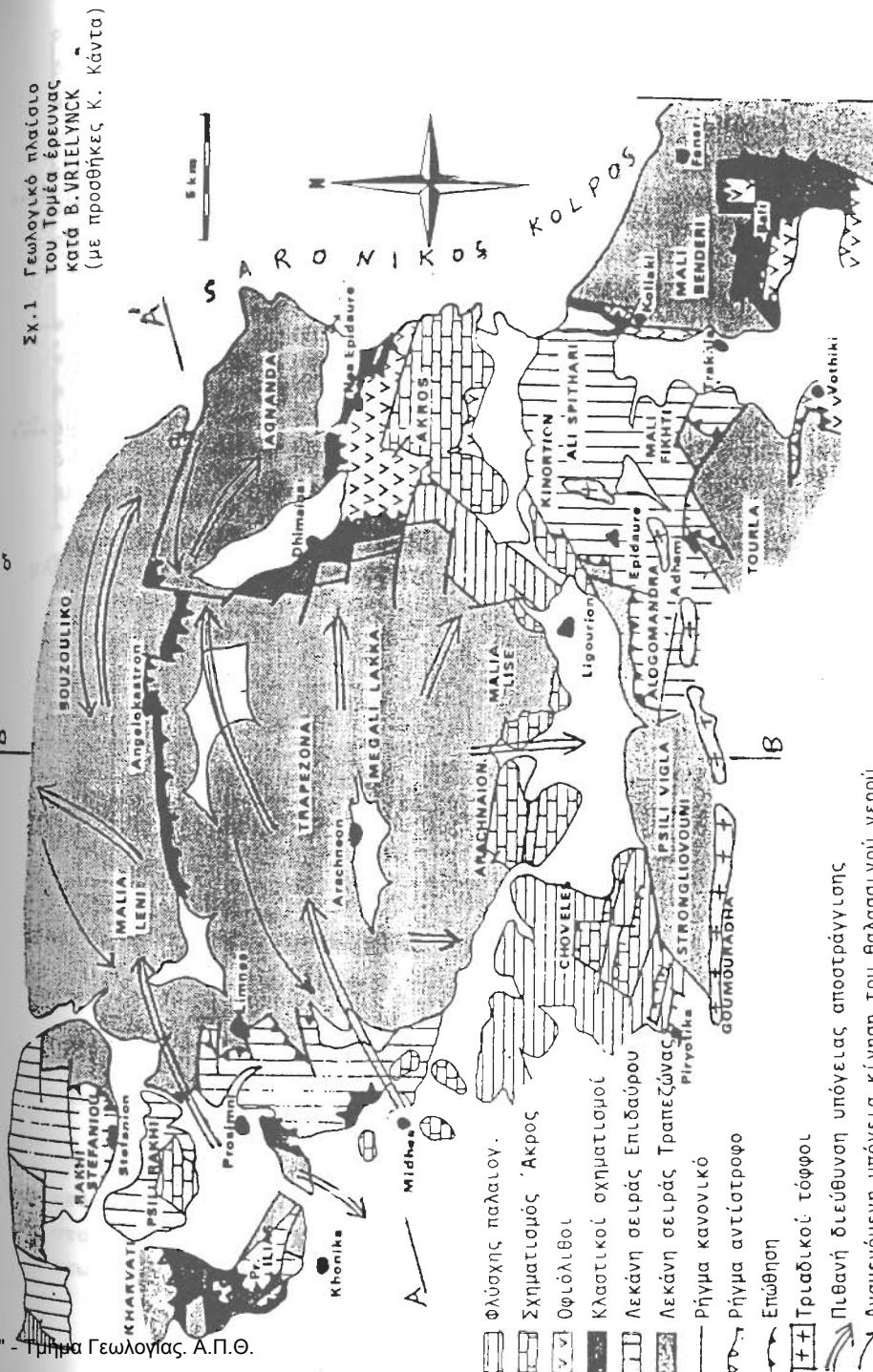
1. Προ-Κενομάνια πετρώματα που περιλαμβάνουν:
 - a) Τη σειρά της Τραπεζώνας που αρχίζει από το Τριαδικό μέχρι το κάτω Κρητιδικό.
 - b) Τη σειρά της Επιδαύρου που εκτείνεται στον ίδιο με την ως άνω σειρά γεωλογικό χρόνο.
2. Μια σειρά (σχηματισμός 'Ακρος') που εκτείνεται από το Κενομάνιο μέχρι και το Παλαιόκαινο.
3. Ο φλύσχης του Παλαιόγενούς (Ηώκαινο).
4. Τα μεταλπικά ιζήματα (Πλειο-πλειστόκαινο).
- (βλ. Γεωλ. χάρτες ΙΓΜΕ, φύλλα Ναύπλιο - Λυγουριό και σχ. 1 και 5).

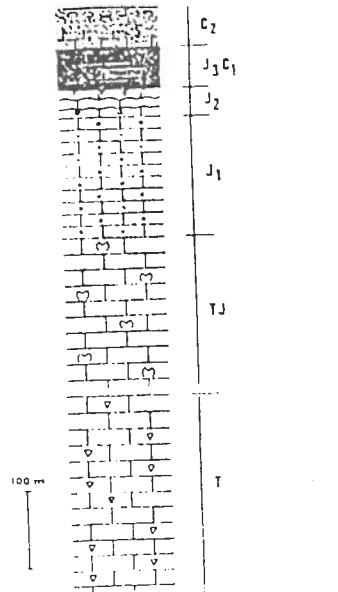
Σειρά της Τραπεζώνας: Μέλη της σειράς αυτής παρουσιάζουν επιφανειακή εμφάνιση στις κοιλάδες με τους κλαστικούς ασβεστολίθους με το Νο 3 ($J_3 C_1$) Διασίου - Δούγγερίου και τους ραδιολαρίτες - ψαμμίτες - κροκαλοπαγή με το Νο 9 (C_2) κάτω Κρητιδικού. Τα μέλη της σειράς Τραπεζώνας δομούν:

- a) τις ορεινές μάζες των περιοχών Μυκυνών - Προσύμνας - Αγιονορίου - Αγίου Ιωάννη - Αγγελοκάστρου - Σοφικού,
- b) τους ορεινούς όγκους Τραπεζώνας - Αραχναίου,
- c) τους ορεινούς όγκους νοτίως της λεκάνης Λυγουριού - Πυργώτικα,
- d) ορεινές μάζες Αγνώντα προς Σαρωνικό και
- e) τη γειτονική Ν.Α. Κορινθία στα Όνεια δόρη, Αθήνα και Χιλιομόδι (βλ. χάρτες γεωλογ., σχ. 1 και 5 και στρωματ. στήλη της ιδιαίτερης σειράς, σχ. 2).

Σειρά Επιδαύρου: Τα μέλη με Νο 14 από ασβεστόλιθους με πυριτόλιθους 'Άνω Τριαδικό και Νο 13 με δολομίτες σακχαρώδεις μέσου Τριαδικού συμμετέχουν στη δομή των δυο κοιλάδων. Το σύνολο των μελών της σειράς αυτής παρουσιάζει επιφανειακή εμφάνιση στους ΔΒΔ. και ΝΑΝ. τομείς της ΒΑ. Αργολίδας (βλ. χάρτες Γεωλ. και σχ. 1 και 5 στρωμ. στήλη της ιδιαίτερης σειράς, σχ. 2).

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Γραμματική Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

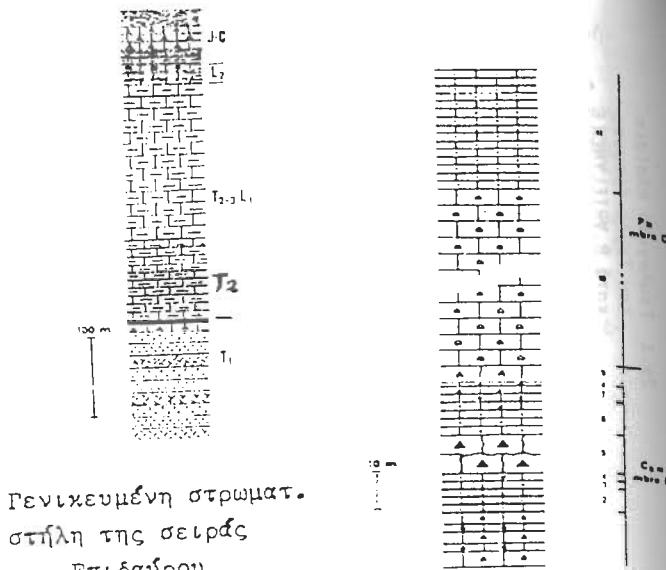

Γενικευμένη στρωματ.
στήλη της σειράς

Τραπεζώνας

Σχ.: 2 Στρωματογραφικές στήλες του Τομέα έρευνας

Γενικευμένη στρωματ.
στήλη της σειράς
Επιδαύρου

Στρωματογραφική στήλη
της σειράς 'Ακρος
(Μάνεση)

Σχηματισμός 'Ακρος: Δυο μέλη (C και B) του σχηματισμού αυτού παρουσιάζουν επιφανειακή ανάπτυξη υπό μορφή νησίδων στις δυο ως άνω κοιλάδες με ασβεστόλιθους λευκούς ή γκρίζους, πλακώδεις ή μικροχαλικώδεις. Τα μέλη του σχηματισμού αυτού εμφανίζονται επίσης στα δυτικά, βόρεια και ανατολικά υψώματα της λεκάνης Ναυπλίου - Δυγούριού και στο ύψωμα "Ακρος" Επιδαύρου. (βλ. χάρτες γεωλ., σχ. 1,2,5 και στρωμ. στήλη της ίδιας σειράς).

Φλύσης: Με ασβεστιτικούς σχιστολίθους, με μάργες, φαμιτομάργες, φαμιμίτες, κροκαλοπαγή, με ενστρώσεις ασβεστολίθων κλαστικών (βλ. Χάρτη Γεωλ. φυλ. Ναυπλίου και σχ. 5) που παρουσιάζουν επιφανειακή ανάπτυξη κυρίως στη λεκάνη Ναυπλίου - Δυγούριού και στους γύρω από αυτήν λόφους. Η φάση του Φλύση διαπιστώθηκε σε γεωτρήσεις σε όχι μεγάλο βάθος που έγιναν στο ΒΑ. τομέα του Αργολικού πεδίου (Χώνικα - Μηδέα - Αγία Τριάδα - Πουλακίδα - Παναρίτη - Αμοριανό).

Πλειοκαίνικά ιζήματα: Παρουσιάζουν επιφανειακή ανάπτυξη υπό μορφή νησίδων στις περιοχές Μοναστηράκι - Αμυγδαλίτσα - Πουλακίδα κ.λ.π., συνιστώνται από μάργες που κυριαρχούν στους ανώτερους ορίζοντες, ενώ στους κατώτερους κυριαρχούν τα στρώματα ψαμμιτών, μαργάνη, ψηφιδωπαγών, κροκαλοπαγών, λιμναϊας - ποτάμιας ή χειμάρρωδους προελεύσεως^[4]. Κάτω από το τεταρτογενές στην περιοχή έχουν ουναντηθεί σε γεωτρήσεις τα ανωτέρω μέλη του Πλειοκαίνου (Χώνικα - Ανύφη - Παλακίδα) σε βάθη μετά τα 40-90 μ. Στο δε χωριό Ανυφή γεώτρηση βάθους 617 μ. μετά τα 96 μ. συνάντησε εναλλαγές του πλειοκαίνου από μάργες γκρι, κροκαλοπαγή και φαμιμίτες.

Τεταρτογενείς αποθέσεις: Συνίστανται:

- α) Από χειμάρρια - κροκαλοπαγή, παλαιούς και νέους κώνους κορημάτων στις πλαγιές των κοιλάδων,
- β) νεώτερες χειμάρριες αποθέσεις από ερυθρούς αργίλους και
- γ) αλλούσιακές αποθέσεις εξ αργίλων, αργιλομαργάνη με εναλλαγές από φαμιμίτες, ψηφιδωπαγή ή κροκαλοπαγή.

Οι αποθέσεις αυτές αυξάνουν από Β. προς Ν. του Αργολικού πεδίου με μεγύστο πάχος πάνω από 300 μ. στην ακτή Νέας Κίου στον Αργολικό κόλπο, όπως προέκυψε από τα αποτελέσματα γεωτρήσεων στη Ν. Κίο^[1]. Σε στερεοδιάγραμμα^[4] (Θεοδωρόπουλος κλπ.)

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ

[Pa] πλειο-πλειοτόκανο

[F] φλύσης

Σχηματισμός 'Ακρος

[C] μέλος C

[B] μέλος B

[A] μέλος A

Οφιόλιθος

[ω]

Σειρά Επιδαύρου

Jc[16] Σχιστοψαμμίτες & κερατόλ.

L2[15] Πηλίτες & μάργες

T2-3.L1[14] ασβεστολίθ.+πυριτολ.

{13] δολομίτες σακχαροειδ.

T2{12] κερατόλιθος

{11] AMMONITICO-ROSSO

T1[10] Τόφφοι

Σειρά Τραπεζώνας

C2 [9]	Ψαμμιτοκροκαλοπαγή
J3C1 [8]	Ραδιολαρίτες
J2 { [7] AMMONITICO-ROSSO	
{ [6] ασβεστολ. υφαλώδεις	
{ [5] ασβεστολ. με πυριτολ.	
J1 { [4] ασβεστολ. οωλιθικοί	
{ [3] ασβεστολ. κλαστικοί	
TJ [2] ασβεστολ. με δολομίτες	
T [1] ασβεστολ. κρυσταλλικοί	

Ρήγμα

εφίππευση

επώθηση (φ)

όρια γεωλογ.

όρια υποθετ.

κλίση-παράταξη

Ψηφιδική Βιβλιοθήκη "Θεόφραστος" - Τμήμα Γεωλογίας Α.Π.Θ.

ισοδιάσταση 100 M.

Θέση ανορυχθείσης γεώτρη-

εμφαίνεται γενικά στις τεταρτογενείς αποθέσεις μια αποσφήνωση των αργιλικών οριζόντων από δυτικά προς ανατολικά, ως και μια άλλη προς βορρά, που έχουν σαν αποτέλεσμα την επικράτηση στην ανατολική και βόρεια πλευρά του Αργολικού πεδίου των χονδρο-ακλαστικών υλικών με λίγες αργιλικές παρεμβολές.

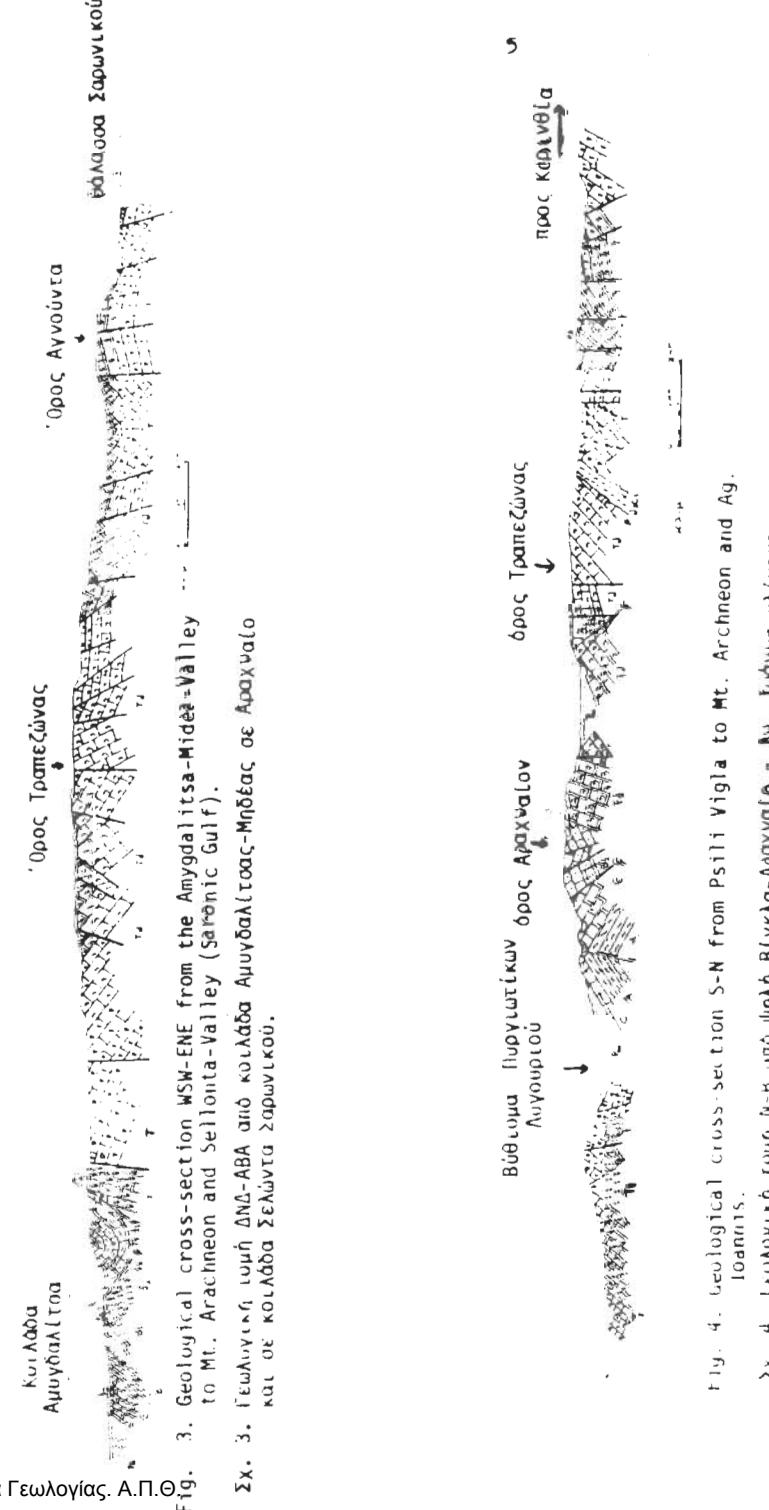
Οφιόλιθοι: Αυτοί αποτελούν σύμπλεγμα διαβασικών - κερατολιθικών - τοφφικών πετρωμάτων Ιουρασικής - Κρητιδικής ηλικίας που εμφανίζονται στη λεκάνη Ναυπλίου - Λυγουριού υπό μορφή νησίδων, ενώ στο τρίγωνο Λυγουριού - Π. Επιδαύρου - Δήμαινας παρουσιάζονται σε μεγάλη επιφανειακή ανάτυχη (βλ. χάρτες γεωλ. κειμ. σχ. 1, 5).

Υπόβαθρο: Τραχείτες και τραχειτικοί τόφφοι που εμφανίζονται στην ορεινή και λοφώδη ζώνη που κείται αμέσως νότια της λεκάνης Λυγουριού - Πυργιώτικων, σχεδόν καθ' όλο το μήκος της λεκάνης (βλ. Γεωλ. χάρτες φύλλα Ναυπλίου - Λυγουριού Ι.Γ. Μ.Ε.).

Τεκτονική: Η σειρά της Επιδαύρου επωθήθηκε σε πολλές περιοχές πάνω στη σειρά της Τραπεζώνας [3], [11]. Μια τέτοια επώθηση έχουμε στις πλαγιές των ΒΑ. και Α. ορίων της κοιλάδας Αμυγδαλίτσας. Ιδίας φύσεως επωθήσεις παρουσιάζονται στην περιοχή μεταξύ Αμυγδαλίτσας - Προσύμνας-Λιμνών. Άλλη επώθηση είναι των οφιολίθων πάνω στην προς Δ. κείμενη σειρά της Τραπεζώνας, με μέτωπο Αναστοπουλέϊκα - Δήμαινα [12]. Το γεγονός αυτό εμποδίζει την κίνηση των υπογείων νερών των ασβετολίθων της Τραπεζώνας και Αραχναίου προς τη θάλασσα Σαρωνικού (βλ. χαρτ. Γεωλ. φυλ. Λυγουριού).

Οι πτυχώσεις των διαφόρων ασβεστολίθων που συμβάλλουν στη διαμόρφωση των υδρογεωλογικών συνθηκών της ΒΑ. Αργολίδας είναι [12]:

1. Αυτή του συγκλίνου Δήμαινας με άξονα από Β. προς Ν. του οποίου το Βόρειο τμήμα του ευνοεί την υπόγεια εκφόρτιση των καρστικών νερών του ορεινού συγκροτήματος Τραπεζώνας προς Αγνώντα και τη θάλασσα,
2. Το σύγκλινο Στεφανίου - Χώνικα με άξονα Β-Ν, του οποίου τα κατώτερα μέλη εξ ασβεστολίθων ευνοούν την υδρογεωλογική επικοινωνία των ασβεστολίθων λεκάνης Προσύμνας με τους ασ-

βεστολίθους προς Α. (Αγιονορίου - Αγίου Ιωάννη - Σοφικού).

3. Τα αντίκλινα: α) ορεινών μαζών Τραπεζώνας - Μεγάλη Λάκκα - Μαλιά λίσσε - Αραχναίου, β) υψώματος Αγνώντας, γ) της Ράχνης Στεφανίου, δ) της Ψηλής Ράχης - Προσίμνας με άξονα και τα τέσσερα Α-Δ, που επίσης διευκολύνουν την κίνηση των καρστικών νερών από τα δυτικά προς τα ανατολικά και στη συνέχεια στη θάλασσα Σαρωνικού.
4. Το αντίκλινο στο φλύσκη νοτίως του χωριού Αμοριανού με άξονα Α-Δ δεν διευκολύνει την κίνηση προς Ν. των καρστικών νερών των προς Β. αυτού κελμένων ασβεστολίθων. Γενικά οι ανωτέρω πτυχώσεις συνέβαλαν στον κατακερματισμό των ασβεστολίθων και την επικοινωνία των καρστικών νερών από Δ. προς Α. (Σαρωνικό).

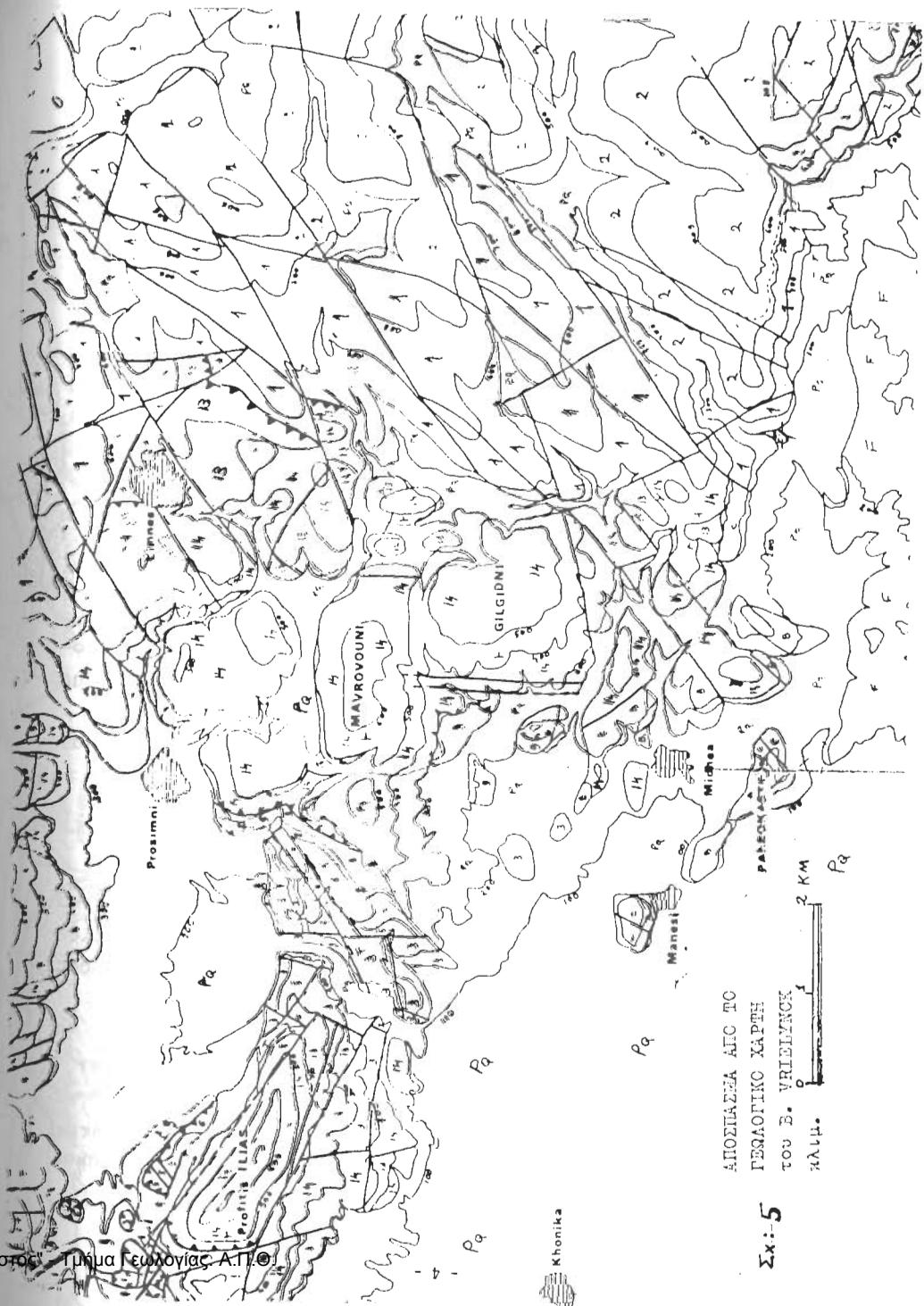
Στη ΒΑ. Αργολίδα στους ασβεστολίθους υπάρχουν δέσμες ρηγμάτων:

1. Αντιστρόφων με γενικές κατευθύνσεις από ΔΒΔ - ΑΝΑ ,
2. Κανονικών με διευθύνσεις είτε ΒΔ. - ΝΑ. είτε Α-Δ είτε ΒΑ.-ΝΔ. Οι δέσμες των κανονικών ρηγμάτων διατέμνουν τις δέσμες των αντιστρόφων (βλ. χάρτες ΥΕΩΛ. ΙΓΜΕ και σχ. 3,4,5).

Μια μεγάλου μήκους εφίππευση υπάρχει από Αγγελόκαστρο μέχρι τις λίμνες, όπου οι παλαιότεροι ασβεστόλιθοι, της Σειράς της Τραπεζώνας εφιππεύουν προς Β. πάνω στους σχιστοκερατολίθους της ίδιας Σειράς.

Τα πολυπληθή ρήγματα δημιουργούν τεκτονικές γραμμές βόρεια και νότια της ως άνω γραμμής εφίππευσης, που αρχίζουν από τα δυτικά (περιοχές κοιλάδων Αμυγδαλίτσας και Προσύμνας) και καταλήγουν στα ανατολικά στο Σαρωνικό. Οι ασυνέχειες αυτές ευνοούν την κίνηση των καρστικών νερών από Δ. προς Α.

Στις ΒΑ. περιοχές της Αργολίδας (ακτές Σαρωνικού κόλπου) διαπιστώθηκαν καθοδικές ηπειρογενετικές κινήσεις, εύρους από 200-100 μ. κατά τη χρονική περίοδο από το Πλειόκαινο μέχρι σήμερα^[7], παράγοντας που υποδηλώνει ότι το καρστ που έχει δημιουργηθεί κατ' αυτό το χρονικό διάστημα είναι βυθισμένο μέχρι 200 μ. βάθος στο Σαρωνικό. Αντίθετα, την ίδια χρονική περίοδο σημειώθηκαν ανοδικές κινήσεις ύψους μέχρι 400 μ. στις ανατολικές παρυφές της λεκάνης του Αργολικού πεδίου (ορεινές μάζες Προσύμνας - Μηδίας - Τραπεζώνας - Αραχναίου)^[7]. Οι δύο

αυτές ταυτόχρονες κινήσεις ευνοούν την αποστράγγιση των καρστικών νερών της Β.Α. Αργολίδας προς τα ανατολικά (μεγάλες πηγές παράκτιες Ν. Επιδαύρου - Σελώντα - Κόρφου - Αλμυρής). Στην πεδινή περιοχή του Αργολικού πεδίου κατά την ίδια χρονική περίοδο συνέβησαν καθοδικές κινήσεις της τάξεως των 200 μ.^[4]. Αποτέλεσμα των ουσιαστικών κινήσεων ήταν η δημιουργία και απόθεση αδρομερών κυρίως υλικών στις παρυφές του ΒΑ. Αργολίδας πεδίου.

Υδρογεωλογικές συνθήκες της Περιοχής

Από τους προαναφερθέντες πετρογραφικούς οχηματισμούς υδροφορία συναντάται:

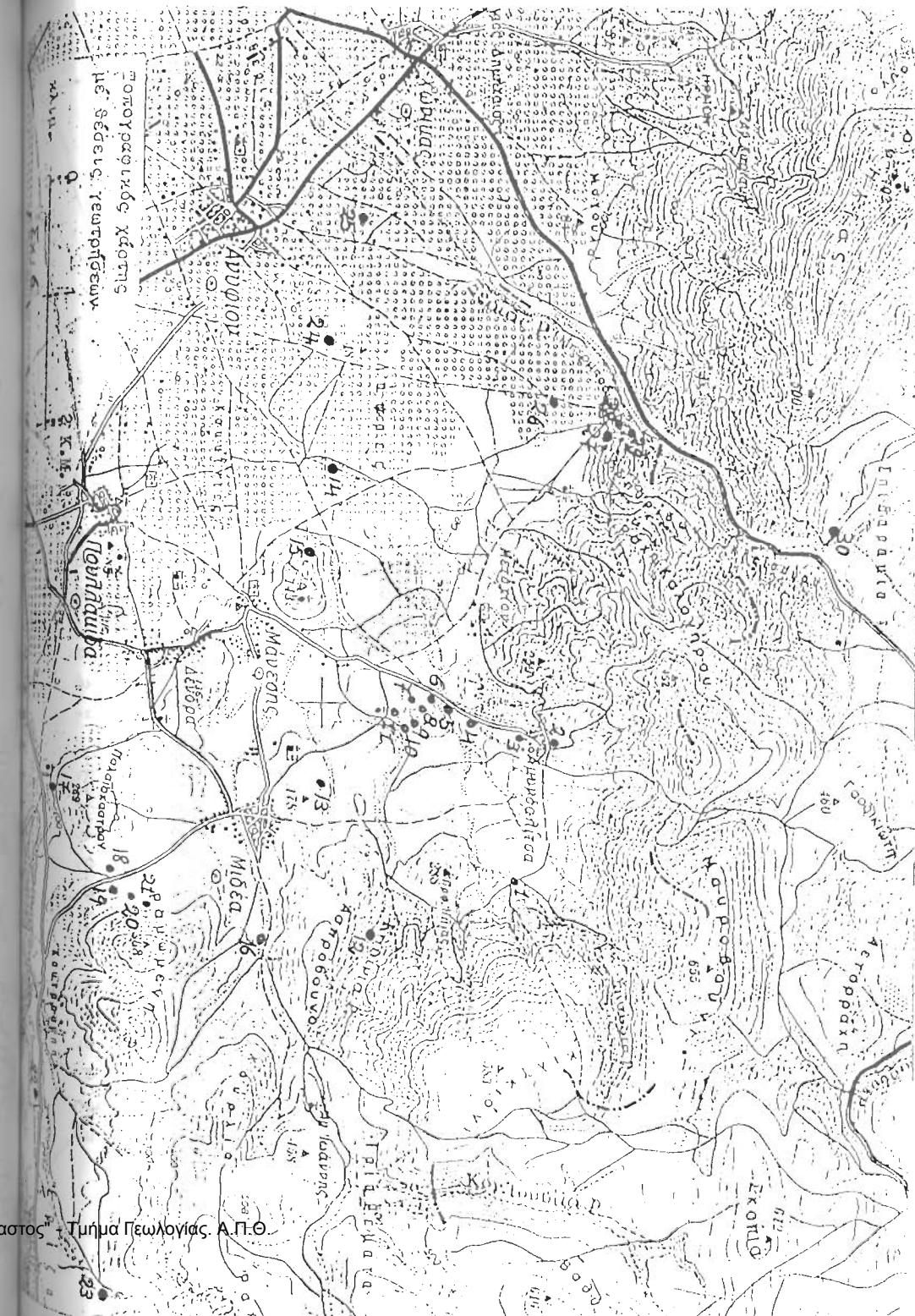
- Στις διάφορες κατηγορίες των ασβεστολίθων της σειράς Τραπεζώνας,
- σε μια φάση πετρογραφική από ασβεστολίθους της σειράς Επιδαύρου T2-3LI^[14],
- κυρίως στα κατώτερα μέλη (B) της σειράς 'Άκρος εξ ασβεστολίθων,
- στις υδροπερατές εναλλαγές όχι μεγάλου βάθους των πλειοτεταρτογενών ιζημάτων του Αργολικού πεδίου και της λεκάνης Πυργιωτικών - Λυγουριού^[7] και
- σε εκλεκτικές ζώνες και σε μέτριο βάθος στα οφιολιθικά και ηφαιστειακά πετρώματα που αναπτύσσονται αντίστοιχα ανατλικά και νότια της ευρύτερης περιοχής.

Οι διάφοροι καρστικοί υδροφορείς εκφορτίζονται:

- υπόμορφή μικροπηγών σε θετικά υψόμετρα^[6],
- περί την ακτήν ή κάτω από τη στάθμη της θάλασσας προς τον Σαρωνικό κόλπο, όπου γίνεται και η μεγαλύτερη εκφόρτιση (μεγάλες πηγές Ν. Επιδαύρου - Σελώντα - Κόρφου - Αλμυρής Σοφικοί, οι οποίες είναι όλες υφάλμυρες) (βλ. οχ. 1).

Νότια της λεκάνης Πυργιωτικών - Ναυπλίου - Λυγουρίου η υπόγεια εκφόρτιση των καρστικών υδροφορέων του ορεινού ουγκροτήματος Τραπεζώνας - Αραχναίου φαίνεται, αν όχι αδύνατη, τουλάχιστον όχι εύκολη, προ πάντων σε υψόμετρα αρνητικά, διότι:

- Παρεμβάλλεται η φάση του φλύσχη κατά το μεγαλύτερο μήκος

της λεκάνης αυτής, του οποίου οι ορίζοντες μετά τα απότελέσματα γεωτρήσεων στη λεκάνη διαπιστώθηκε ότι βρίσκονται σε θετικά ή αρνητικά υψόμετρα (βλ. σχ. 1).

β) Παρεμβάλλονται τα Νεογενή, τα οποία στους βαθύτερους ορίζοντες τους είναι στεγανά σε θετικά και αρνητικά υψόμετρα.

γ) Υπάρχει ασυνέχεια των ασβεστολιθικών μαζών της σειράς Ακρος στη λεκάνη αυτή.

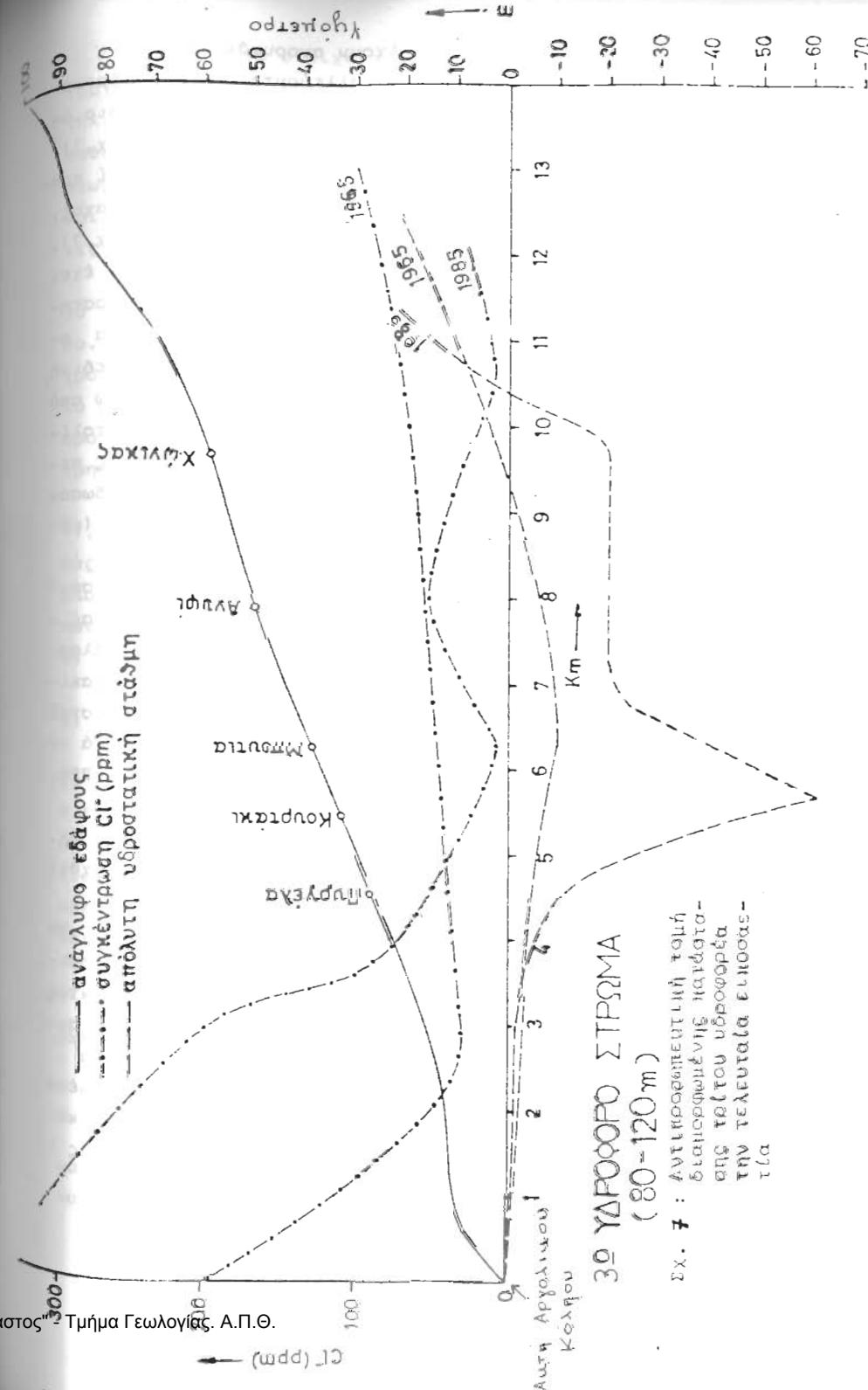
δ) Κατά μήκος της γραμμής Λυγουριού - Μαραθιάς - Δρεπάνου υπάρχει κατά το μεγαλύτερο διάστημα υπόγεια που προβάλλει μέσω των σειρών Τραπεζώνας, Επιδαύρου και Άκρος και επιφανειακά το υπόβαθρο, δηλαδή οι τραχείτες και τραχειακούς τόφφους. Τα πετρώματα αυτά δεν επιτρέπουν την κίνηση των υπόγειων νερών προς Ν. (σχ. 1).

Από το μέτωπο Δήμαλυνας - Δήμαλυνας δεν είναι δυνατή η κίνηση των καρστικών υπόγειων νερών από τους ασβεστολιθικούς Αραχναίου - Τραπεζώνας προς το Σαρωνικό, λόγω παρεμβολής ζώνης φλύσης - οφιολίθων και σχιστοκερατολίθων σε υψόμετρα θετικά και αρνητικά μεγάλου βάθους, δημιουργώντας προκύπτει από τα αποτελέσματα γεωτρήσεων στις περιοχές αυτές (βλ. σχ. 1).

Από το μέτωπο Δήμαλυνας έως Αγγελόκαστρο είναι δυνατή και θετική η κίνηση των υπόγειων καρστικών νερών από τα δυτικά υψώματα προς το Σαρωνικό λόγω των τεκτονικών συσθηκών που αναφέρθηκαν.

Από το μέτωπο Αγγελόκαστρου μέχρι Αλμυρή Σοφικού, είναι δυνατή και ευχερέστερη από κάθε άλλο μέτωπο ή κίνηση και έκφραστη προς τη θάλασσα του Σαρωνικού των υπογείων καρστικών υερών του φρεσνού συγκροτήματος Μυκηνών - Προσόμυνης - Λιμνών - Αγίου Ιωάννη και Σοφικού μέσω των τεκτονικών γραμμών και συνεπώς ασυνεχειών που αναφέρθηκαν (βλ. σχ. 1, 3, 4).

Η κίνηση των υπόγειων καρστικών νερών των ασβεστολιθών - Αραχναίου - Τραπεζώνας - Προσόμυνας και Αμυγδαλίτος και κυρίως των κατωτέρων στρωμάτογραφικών οριζόντων της σειράς Τραπεζώνας δεν είναι δυνατή προς το Αργολικό πεδίο και από εκεί πέρας τον Αργολικό κόλπο, διότι κάτω από τις τεταρτογενείς απωθήσεις, πάχανς 30-50 μ. στον ΒΑ. τομέα του πεδίου κυριαρχούν φ φλύσης, ως μάργες και τα στεγανά κροκαλοπαγή^[4] με πάχυσις 600 μ. περίπου (βλ. σχ. 1).

Στο χώρο του Αργολικού πεδίου έχουν ανορυχθεί χιλιάδες τρήσεις με τις οποίες οι αγρότες εκμεταλλεύονται όλα τα υδροφόρα στρώματα των πλειο-τεταρτογενών αποθέσεων σε βαθμό τέτοιο, ώστε να έχουν υφαλμυρωθεί και τα βαθύτερα υδροφόρα^[9] (βλ. σχ.7).

Η προέλαση του θαλασσινού νερού στην ενοδχώφα προχωρεί προδευτικά από Ν. προς Β. και έχει φτάσει μέχρι το χωριό Ίναχος, σε απόσταση 8 χλμ. από την ακτή του Αργολικού κόλπου (βλ. σχ.7).

Η υφαλμύρωση των υδροφόρων στο πλειο-τεταρτογενές δεν έχει προχωρήσει, με δεδομένα 1989, στις κοινοτικές περιοχές Μοναστηρακίου - Χωνικά - Ανυψής - Πουλακίδας - Αμοργάνου (χωρίς να αποκλείεται να συμβεί στο μέλλον λόγω υπεραντλήσεως στην πεδινή περιοχή των τεταρτογενών αποθέσεων). Ούτε τα υδροφόρα κάτω από τις πλειο-τεταρτογενείς αποθέσεις, δηλαδή μέσα στους ασβεστολίθους που συναντήθηκαν σε γεωτρήσεις στις ανωτέρω κοινοτικές περιοχές έχουν υφαλμυρωθεί αν και οι ασβεστόλιθοι αυτοί απέδωσαν νερό πολλές δεκάδες μέτρα κάτω από τη στάθμη της θάλλασσας (μέχρι υψόμετρα -120 μέτρα) (βλ. πιν.1).

Υφαλμύρωση των υπογείων νερών στους ασβεστολίθους της σειράς Τραπεζώνας υπάρχει και στις γειτονικές περιοχές Κορινθίας - Χάνι (Άγιος Νικόλαος) Χιλιομοδίου, σε απόσταση από τη θάλασσα Σαρωνικού 13,5 χλμ., Μπαρδάκα Αθηκίων και Μπογδάνη Γαλατακίου^[8]. Αυτό έχει προκύψει από γεωτρήσεις που έχουν εκτελεστεί στις ανωτέρω περιοχές που έχουν προχωρήσει σε μικρά αρνητικά υψόμετρα και μετά από αντλήσεις έχουν αποδώσει νερό με 310 PPM, 650 PPM και 520 PPM αντίστοιχα των περιοχών.

Στους πίνακες 1 και 2 και στον τοπογραφικό χάρτη (βλ. σχ. 6) εμφαίνονται τα στοιχεία των γεωτρήσεων που έχουν ανορυχθεί στην κοιλάδα Αμυγδαλίτσα και Προσύμνας.

Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι οι γεωτρήσεις με Να 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 και 11 έχουν ανορυχθεί μέσα σε κλαστικούς ασβεστολιθους της σειράς της Τραπεζώνας (Λιασίου - Δογγερίου) εκτός των με Να 4 και 5 όπου για μερικές δεκάδες μέτρα στην αρχή συνάντησαν πλευρικά κορήματα εντός των οποίων υπήρχε υδροφορία. Τελικά όλες οι ανωτέρω γεωτρήσεις συνάντησαν υδροφορία μέσα στους ασβεστόλιθους, και αποδίδουν νερό με αυξημένη περιεκτικότητα χλωριόντων και μεγάλη ηλεκτρική αγωγιμότητα (βλ. πίνακες 1 και 2).

Τα δυο αυτά στοιχεία (περιεκτικότητα χλωριόντων και ηλεκτρικότητα) στις ανωτέρω γεωτρήσεις αυξάνουν ανάλογα με: το τελικό αρνητικό βάθος της κάθε γεωτρησης, το αρνητικό βάθος τοποθέτησης της αντλητικής συσκευής, τη διάρκεια συνεχούς αντλήσεως, την εποχή της αυξημένης αντλήσεως (χειμώνας προς θέρος) και το ετήσιο ύψος βροχοπτώσεως, π.χ. ξηρό έτος 1989 (βλ. πίνακες 1, 2).

Από τα στοιχεία των γεωτρήσεων της ομάδας Με Να 27, 28, 29, 30 προκύπτει ότι έχουν ανορυχθεί στον ίδιο κλαστικό ασβεστόλιθο. Η γεωτρηση Να 30 παρουσιάζει αυξημένα χλωριόντα, διότι ο χρόνος αντλήσεως και το βάθος τοποθέτησης της αντλίας είναι πολύ μεγαλύτερος από ό,τι στις άλλες γεωτρήσεις της ομάδας. Η υδροστατική στάθμη διατηρείται στα -72 μ. βάθος στη Να 30 γεωτρηση (1989) (βλ. πίνακες 1, 2).

Από τα στοιχεία των γεωτρήσεων της ομάδας με Να 12, 16, 22, 17, 18, 19, 20, 21, 13, 14, 15, 24, 25, 26 και της δεύτερης ομάδας με Να 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 προκύπτει ότι η πρώτη ομάδα αποδίδει νερό κανονικό με συνηθισμένες περιεκτικότητες χλωριόντων (βλ. πίνακες 1 και 2), παρόλο που:

- α) έχουν προχωρήσει στα ίδια ή μεγαλύτερα βάθη απ' ό,τι οι γεωτρήσεις της δεύτερης ομάδας,
- β) οι αντλίες της πρώτης ομάδας έχουν τοποθετηθεί σε μεγαλύτερα βάθη και
- γ) ο χρόνος αντλήσεως κυμαίνεται στα ίδια μεγέθη.

Η διεφορά είναι ότι η δεύτερη ομάδα έχει ανορυχθεί στους κλαστικούς ασβεστολίθους της Τραπεζώνας που πλησιάζουν το υπόβαθρο ένων οι της πρώτης ομάδας έχουν ανορυχθεί είτε σε επωθημένους ασβεστόλιθους της σειράς της Επιδαύρου είτε σε ασβεστόλιθους της σειράς Άκρος στρωματογραφικά επικείμενους.

Συμπεράσματα

Από όλα τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι:

- α) Προς τα δυτικά, νότια και ΝΑ. των κοιλάδων Αμυγδαλίτσας και Προσύμνας δεν είναι πρακτικά δυνατή η εκφόρτιση των υπογείων καρστικών νερών προς τη θάλασσα και συνεπώς και η αντίστροφη κί-

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΩΤΡΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΛΑΛΩΝ ΑΜΥΓΔΑΛΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΥΜΝΑΣ

Π Ι Ν Α Κ Σ

Νό ^ο	Υψημ. γεωγ. μέτρ.	Βάθος μ.	Πετρέματα διατροφέντα	Βάθος μέρο- ς σε μ.	Σταθ. γεώ/ Στ. ανιά.	Βάθος μέτρ/ ανιά.	Προσοχή σε P.P.M.	Χλωρότητα μ.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1	250	200	Ασβεστολ. με πυριτολίθ. (Επιδαιμ.)			20	50*	
2	220	10	Πλευρικά κοινιάτα			20	35*	
3	200	28	Πλευρικά κοινιάτα			35	80-175	
4	140	200	Πλευρικό βρού. +σαβεστολ. (Ποταμέζων.) +σαβεστολ. (Ποταμέζων.)			35	70-425	
5	130	180				30	70-105	
6	121	135	Ασβεστολ. κλαστικότητας 3 (Γρανεζ.)	115	120	50	130-1350	
7	123	220		212		40	710-2130	
8	123	200				50	105-1210	
9	131	180				150	60	140-2400
10	130	200				80	80	285-1845
11	123	240				70	70	210-1635
12	230	260	Ασβεστολ. με πυριτολ. Νο 14 (Ετρ.)	190	210	40	30*	
13	120	120				5	38*	
14	60	230	Προσχαστείς+ασβεστ. Ακρος (B)	80, 100, 140,	40/180	225	45	35-85*
15	63	280	"	128		165	10	35-70*
16	169	273	Ασβεστολ. με πυριτολ. Νο 14 Επιβάθυνο.	173 & 212	273	60	35-70*	
17	120	300	Ασβεστολ. Ακρος (B) +συλοτοκερ.	80 & 150		40-10	35*	
18	120	250	"			10	39*	
19	122	340	Ασβεστολ. Νο 14 + συλοτοκερ.	175		10	38*	
20	127	250	"			5	37*	
21	150	300				5	37*	
22	140	300	Ασβεστολ. Νο 14	70 & 195	/197	25	25*	
23	240	200	Ασβεστολ. Νο 3 Πραπετώνας	/215	215	0	0	
24	50	158	Πραπετώνας + Ασβεστολ.	146		22	45*	
25	40	180	"			0	0	
26	90	180	Πραπετώνας			17	70*	
27	105	270	Ασβεστολ. Νο 3 Πραπετώνας	80 & 100 & 180		50	75*	
28	101	280	"	140	110/130	250	70	93*
29	101	120	"	180 & 90	/115	1	35	70*
30	160	364	"	1140 & 264	170/232	303	110	300 - 400

* χωρίς παραβλητικά απολύτως αναλυτικά πρόσες το παρόν σταθ. γεωτρήσεων των κοιλαλών Αμυγδαλίτσας Αντιλαμπίτσας και προϊστημάτων.

Table 2. Water analysis data of the wells of Amygdalitsa and Prosymna Valley

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΟΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΝΕΡΩΝ ΤΩΝ ΓΕΩΤΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΣ ΚΟΙΛΑΛΕΣ ΑΜΥΓΔΑΛΙΤΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΪΣΤΗΜΑΤΩΝ

Υψημ. μέτρ.	Βάθος μ.	Βάθος ανιάνικης μ.	Ισχύτα Χλωρίου C1- σε PPM / Ηλεκτρορραγιμότητα σε μS/CM
1	250	200	12-8-87 17-9-87 17-8-88 30-8-88 19-10-88 13-2-89 9-6-89 8-8-89
2	220	10	30/
3	200	23	35/
4	140	200	80/
5	120	180	105/
6	121	135	70/
7	123	220	105/ 130/ 285/1800 210/1360
8	123	210	250/ 70/ 1880/6200 1635/5900 1030/
9	131	160	105/ 140/ 675/30000 320/1500 105/
10	130	200	285/ 575/ 1560/5800 1380/5000 140/
11	123	240	335/ 600/ 1240/4050 285/
12	66	230	425/ 355/ 1135/3950 995/3800 460/
13	63	280	35/ 70/ 85/780 70/
22	140	300	35/ 35/ 70/ 780 70/ 800 70/
30	160	304	30/
12	230	260	35/ 70/ 450 35/
16	169	278	35/ 70/ 450 35/

νηση των νερών από τη θάλασσα του Αργολικού κόλπου ή νοτιοανατολικού Σαρωνικού προς την ενδιχώρα δεν φαίνεται να είναι δυνατή.

β) Ο μόνος τομέας εκφόρτισης των υπογείων καρστικών νερών των ασβεστολίθων των ανωτέρω δυο κοιλάδων απομένει ο ΒΑ τομέας της Βορειοανατολικής Αργολίδας, δηλαδή από το μέτωπο Νέας Επιδαύρου - Αλμυρής Σοφικού. Δι' αυτού του τομέα είναι δυνατή και η προέλαση του θαλασσινού νερού προς τους καρστικούς υδροφόρους σχηματισμούς σε αρνητικά υψόμετρα. Άρα η υφαλμύρωση στις γεωτρήσεις των κοιλάδων Αμυγδαλίτσας και Προσύμνας, γίνεται από απόσταση 27,500 χλμ. περίπου από το σαρωνικό κόλπο μέσω των ασυνεχειών (ρηγμάτων ι.λ.π.).

γ) Ανάλογο φαινόμενο συμβαίνει και στην ασβεστολιθική περιοχή της γειτονικής ΝΑ Κορινθίας σε απόσταση 13,5 χλμ. (Περιοχή Χιλιομοδίου) από το Σαρωνικό κόλπο, όπου η υφαλμύρωση των καρστικών νερών του Χιλιομοδίου λαμβάνει χώρα από απόσταση 13,5 χλμ. (από την ακτή του Σαρωνικού)^[8].

Η υδροστατική στάθμη και η απόδοση (παροχή) νερού σε γεωτρήσεις μέσα σε ασβεστολίθους που υπάρχουν σε γειτονικές θέσεις και σε μικρές αποστάσεις μεταξύ τους, π.χ. στις γεωτρήσεις με ΝΑ 28, 29, 30, διαφέρουν σημαντικά. Το ίδιο συμβαίνει και σε άλλες ομάδες γεωτρήσεων στους ασβεστολίθους της ευρύτερης περιοχής ΒΑ. Αργολίδας. Αυτό ενισχύει την υπόθεση ότι στους ασβεστολίθους της περιοχής φαίνεται να επικρατεί ο τύπος της κυκλωφορίας νερού μέσα σε αυτούς σύμφωνα με την σχετική θεωρία KATZER^[5].

Μετά τις ανωτέρω διαπιστώσεις, για βελτίωση της ποιότητας του αντλούμενου νερού από τις ανωτέρω υφάλμυρες γεωτρήσεις πρέπει να γίνουν τα παρακάτω:

1. Περιορισμός: α) του συνεχούς χρονού αντλήσεως σε κάθε γεωτρήση στη διάρκεια της ημέρας με διακοπές ωρών, β) της αντλούμενης παροχής νερού.
2. Στις γεωτρήσεις που η υδροστατική στάθμη διατηρείται σε μεγάλα αρνητικά υψόμετρα να ελαττωθεί η αντλούμενη παροχή περισσότερο από ό,τι στις άλλες γεωτρήσεις.
3. Να τοποθετηθεί η αντλία όσο το δυνατό ψηλότερα, ιδιαίτερα στις γεωτρήσεις που αποδίδουν νερό με τη μεγαλύτερη περιεκτικότητα χλωριόντων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] ΓΑΛΕΟΥ Α. (1967). Μελέτη επί των αλλοιοβιτακών αποθέσεων του Αργολικού πεδίου και των υδροφόρων οριζόντων αυτού. (Υ.Ε. Β.) Υπουργ. Γεωργίας.
- [2] CASTANY G. (1967). *Traité pratique des eaux souterraines*. Dunod, Paris.
- [3] DEROURT J. (1964). Contribution à l'étude géologique d'un secteur du Péloponnèse septentrional. Ann. Geol. Pays. Hell., t XV, 417 p., Thèse Université de Paris.
- [4] ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ Δ. και ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ-ΖΑΜΑΝΗ Α. (1970). Γεωλογίκη και φυσικογεωγραφική έρευνα επί του Αργολικού πεδίου. A.5. P. Hel. σελ. 269-294 - Αθήνα.
- [5] ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ Γ. (1980). α) Το καρστικό σύστημα, Περιοδ. Ορυκτός πλούτος Τ. 5; β) Το παράκτιο καρστ. Περιοδ. Μετ. Μεταλουργ. Χρονικά Τ. 44.
- [6] ΚΑΝΤΑΣ Κ. (1988). Μηχανισμοί τροφοδοσίας και κινήσεως των υπογείων νερών στα καρστικά συστήματα της λεκάνης Σιγουνίου - Λουσών Ν. Αχαΐας. 4ον Επιστ. Συνέδριο 1988, Ελ. Γεωλ. Εταιρ. T. XXIII/3 σελ. 77-86.
- [7] KELLETAT D. - KOWALCZYK G. - SCHRÖDER B. - WINTER K.P. (1976). A synoptic view on the neotectonic development of the Peloponnesian coastal region. Z. dt. geol. Ges. 127, s. 447-465 Hannover.
- [8] ΜΑΣΤΟΡΗ Κ. - ΜΟΝΟΠΟΛΗ Δ. - ΣΚΑΓΙΑ Σ. (1971). Υδρογεωλογική έρευνα περιοχής Κορίνθου - Λουτρακίου. Ι.Γ.Ε.Υ./Αριθμ. 3/1971.
- [9] ΠΟΥΛΟΒΑΣΙΛΗ Α. - ΜΙΜΙΔΗ Β. - ΣΠΑΝΟΣ Κ. (1986). Το πρόβλημα του Αργολικού πεδίου. Αντωτ. Γεωπονική Σχολή Αθηνών.
- [10] ΣΟΥΛΙΟΣ Γ. (1985). Συμβολή στην υδρογεωλογική μελέτη των καρστικών υδροφόρων συστημάτων του ελληνικού χώρου. Θεσσαλονίκη.
- [11] VRIEYLNCK B. (1978). Données nouvelles sur les zones internes du Péloponnèse. Grèce. Les massifs à l'est de la plaine d'Argos. Thèse Université de Lille.